Her Hafta Cumartesi Günleri Çıkar
Sayı: 74 25 Eylül 1965 50 Kuruş

ZIPZIP

7 den 77 ye kadar her gencin mecmuası

CERİ ve KÜÇÜK ŞEYTAN

Ceri'nin arkadaşı Piyer Erlan, borçlandığı Morel adlı kötü bir adamın eline düşmüştür. Çok değerli bir tabloyu çalarsa borçlarından kurtulacaktır...

1

PİYER, KÜMES HAYVAN-LARINI ÜRKÜTTÜ...
O SIRADA...
DUYDUN MU? BİR SESLER OLDU İZABEL... KÜMESE SANSAR YANAŞTI GALİBA...
SEN ÜZÜLME DEDECİĞİM...BEN GİDİP KAÇIRIRIM ONU...
İŞİM KOLAYLAŞTI.. KAPIYI AÇIK BIRAKTI...
FREDİ, İÇERİ SÜZÜLDÜ VE TAB-LOYU, SAHTESİYLE DEĞİŞTİRDİ...
İŞ TAMAM!..
KOLTUĞUNUN ALTINDA DUFY İMZALI TABLO, KOŞARAK DÖNDÜ...
O SIRADA EVİN ARKASINDA...
NE SANSAR, NE DE KEDİ.. BU GÜRÜLTÜ NEYDİ ACABA?.. OOO... BİR GÖLGE... BİR ADAM...
SOYSUZ HIRSIZ... SENİ YAKALIYA-YIM DA...
FAKAT PİYER ERLAN, YOLA ÇIKMIŞ, FREDİ'NİN YANINA VARMIŞTI...
İŞ YÜZDE YÜZ BİTTİ... TEBRİK EDEBİLİRSİN BENİ...
KIZ ARKANDAN BAĞIRI-YORDU... DUYDUM!
FİAT, YOLA KOYULDUĞU SIRA-DA İZABEL DE MUTFAĞA GİRİYORDU...
OH.. BİR TAVUK HIRSI-ZIYDI GALİBA. KORKAĞIN BİRİYMİŞ. BENİ GÖRÜNCE KAÇTI...
BABAMIN PORTRESİ!
DEVAMI GELECEK SAYIDA

Yaman Gazeteci Rik

Kaybolan gazeteci arkadaşı Bob'u bulmak çin türlü tehlikelerle çarpışan Gazeteci Rik, suçluları meydana çıkarmıya çalışmaktadır...

BALTAZAR, GELELİM SİZE.. BAŞKASININ İSKARPİNİ NE ARIYOR BURALARDA...
NE DEMEK İSTİYORSUNUZ YANİ ?..
AA.. GUSBEN KARDEŞLERDEN BİRİSİ DE AYNI İSKARPİNİ GİYİYOR...
EVET, BİLİYORUM KOMİSERİM...
BALTAZAR, BUNUN MANASI NE ?..
BOŞUNA ZAHMET ETMEYİN, SÖYLEMEM..
DURUN.. TEK İSKARPİN BU... İŞİ ANLADIM !...
NEYMİŞ ? SÖYLEYİN !..
İSKARPİN KASTEN BIRAKILMIŞ.. TAHKİKATI KARIŞTIRMAK İÇİN... İKİ KADEŞTEN SUÇSUZ OLANINI SUÇLAMAK MAKSADIYLA...
ALDANMIYORUM DEĞİL Mİ, BALTAZAR ?..
BİLMİYORUM !
ZATEN ŞÜPHELENİYORDUM BEN.. AMA BU, GERÇEK SUÇLUNUN KİM OLDUĞUNU, O SANDIKLARIN İÇİNDE NELER BULUNDUĞUNU ORTAYA KOYMUYOR !
BOB, SEN BALTAZAR'I ŞÖYLE KAÇAMIYACAĞI BİR YERE GÖTÜR...
HADİ, YÜRÜ BAKALIM !
KOMİSERİM, VİLLAYA GİDELİM ŞİMDİ ...
BİRAZ SONRA...
MERHABA.. SİZİNLE VE KARDEŞİNİZLE KONUŞACAĞIZ...
AA.. RİK!.. YAŞIYOR HA !.. NASIL OLUR BU ?
NEREDE SİZİN BİRADER ?..
ŞEY... KARDEŞİM ATÖLYESİNDE ÇALIŞIYOR. DURUN.. RAHATSIZ EDİLMESİNİ İSTEMEZ O!
SÖYLİYECEĞİMİZ ŞEY ONU ÇOK İLGİLENDİRECEK...
BONSUVAR BAY GUSBEN !
ŞEY... AA.. RİK.. ÖLMEMİŞ!.. İMKÂNI YOK !..
DEVAMI GELECEK SAYIDA

ÖRÜMCEK AĞI VE GÜVERCİN YUVASI

Günlerden Perşembeydi. Mekke şehri o gün sıcaktan cayır cayır yanmıştı. Akşam basmadan önce iki insan, içinde birer miktar et yemeği ile ekmekten ibaret katıkları bulunan dağarcıklarını sırtlarına vurmuşlar, kimseye görünmemeğe dikkat ederek şehrin gölgeli sokaklarından adeta sıyrılırcasına çıkmış ve hızlı hızlı çöl yolunu tutmuşlardı. Artık yollarını sadece göz kırpıştıran yıldızlar aydınlatıyordu. Bir müddet sonra çöl yolunu bırakıp Güney'e doğru uzanan dağlık bölgeye yöneldiler.

Her ikisi de çöldeki kumlar üzerinde ayak izlerinin çabuk kaybolacağını bildikleri için, ayaklarından sandallarını çıkarmağa lüzum görmemişlerdi. Lâkin dağ yoluna sapınca bir ara durdular ve sandallarını çıkararak ellerine aldılar. Ayak izlerinin belli olmaması için dikkat gösterdikleri anlaşılan iki yolcu, dağ yolunun zifiri karanlığına rağmen yalın ayak durmadan, dinlenmeden bu sefer bir tepeye doğru tırmanmağa devam ettiler. Tırmandıkları yolda bitki, hatta, dikenli ot bile yoktu. Sadece sivri kayaların gölgeleri zaman zaman önlerinde, arkalarında yer değiştirip duruyordu. Sert taş ve kaya parçalarının çıplak ayaklarını kanatmasına rağmen, onlar kendilerini takip edenlerin muhakkak bulunduğunu bildikleri için olacak, en ufak bir gürültü ve çıtırdıya bile fırsat vermemek için adeta kanlı parmaklarının ucuna basarak yol almakta inat ediyorlardı.

Nihayet tırmandıkları dağın tepesine varınca durdular. Bulundukları yerden Mekke şehrinin cılız ve ölü ışıkları ancak görünüyordu. Arkalarında giriş yeri pek dar ve sarp olan bir mağara vardı.

Mağaranın önünde oturdular. Sırtlarından dağarcıklarını indirdiler. Çıplak ayaklarını şöyle bir gözden geçirdiler. İkisinin de ayakları kan revan içindeydi.

☆

Arap Yarımadasının bu karanlık gecesinde Mekke şehrinden kimseye görünmeden çıkıp bulundukları Sevr dağına tırmanmış olan bu iki insandan biri Tanrı Elçisi Hazreti Muhammet, öteki de yakın arkadaşı ve sevgili din kardeşi Hazreti Ebubekir'di.

Tam on yıl çevresindekileri gizliden gizliye hak dini olan Müslümanlığa dâvet etmiş bulunan Hazreti Muhammed'i o gece Mekke'liler öldürmeğe karar vermişlerdi. Bu maksatla tanınmış ailelere mensup on kadar delikanlı, kasabanın Hazreti Muhammed'e düşman olan ileri gelenlerinden aldıkları emir üzerine, Tanrı Elçisinin evi civarında pusuya yatmışlardı. Niyetleri sabahı beklemekti.. Sabah olup ta Hazreti Muhammet evinden abdest almak üzere dışarı çıkınca üzerine atılacaklar ve onu paramparça edeceklerdi. Oysa Tanrı, Peygamberini önceden haberdar etmişti. O da yakın arkadaşı Ebubekir'le Mekke'den kaçmıştı. O, Allah'tan aldığı emir gereğince bir çok müslümanın yaptığı gibi Medine şehrine göç edecekti... Zaten Medine'liler kendisini çoktan dâvet etmiş bulunuyorlardı.

Tanrı'dan Medine'ye göç emrini aldığı gün Hazreti Muhammet, öğleye doğru Ebubekir'in evine gitmişti. Peygamber o saatlerde hiç kimseye evinde ziyarete gitmezdi, âdeti değildi. Onun bu tutumunu bilen Ebubekir Hazreti Muhammed'in telâşlı telâşlı geldiğini görünce, kendi kendine:

-"Acaba niçin geliyor?!" diye sormuştu.

Peygamber kapının önünde durmuş ve içeri girmek için müsaade istemişti.

Ebubekir'in kızı Ayşe, Hazreti Muhammed'in eşiydi.

Ebubekir:

-"Ya Resulûllah, Ya Tanrının Elçisi içeri girebilirsiniz. İçeride karınız, Ayşe ile kızkardeşinden başka kimse yok..." demişti:

Hazreti Muhammet içeri girmiş ve arkadaşı Ebubekir'e Allah'tan aldığı göç emrini bildirmişti.

Ebubekir:

-"Ben de sizinle beraber gelecek miyim?..."

Diye sorunca, Peygamber

-"Evet" diye cevap vermiş, Ebubekir de sevinçten göz yaşları dökmeğe başlamıştı.

Ebubekir'in iki devesi vardı. O, bu develeri böyle bir gün için hazırlamıştı.

-"Yâ Muhammet develerimden hangisini istersen o senin olsun" deyince Hazreti Muhammet arkadaşının bu teklifine sevinmekle beraber:

-"Ben hediye kabul edemem. Bineceğim deveyi senden ancak satın alabilirim.." demiş. Ebubekir de:

-"Emir senin" diye cevap vermişti. Bunun üzerine Hazreti Muhammet devenin değeri olan sekiz yüz dirhe-

HZ. MUHAMMET'TEN ÖĞÜTLER

Gerçekten bu ulu Tanrı, sizin yüzlerinize, mallarınıza bakmaz, ancak yüreklerinize ve yaptığınız işlere bakar.

☆

Yazıklar olsun bilmiyene, yazıklar olsun bilip de bildiğini tutmıyana.

☆

Bilginler yeryüzünün ışıklarıdır, peygamberlerin halifeleridir, benim varislerimdir, peygamberlerin varisleridir.

☆

İnsanların hayırlısı, insanlara en faydalı olanıdır.

☆

Bilgin ve bilgi elde etmiye çalışan, kusurlu suçlu bile olsa cennete gider.

☆

Bilgisinden faydalanılan bilgin, bin tane ibadetle oyalanan kişiden hayırlıdır.

Ebubekir pek üzgündü. Kısık bir sesle Hazreti Muhammed'in kulağına eğildi : "Ben ölürsem ne kıymeti var. Ben alelâde bir adamım, sana dokunurlarsa Ya Resullullah" dedi.

mi Ebubekir'e orada peşin olarak ödemişti.

Hazreti Muhammet'le, Ebubekir önünde durdukları ıssız ve vahşi mağarada geceyi geçirmeyi önceden kararlaştırmışlardı. Yorgunluktan bitap düşmüşlerdi. İki kilometrelik yolu dinlenmeden yürümüşler ve 1500 metrelik Sevr dağına tırmanmışlardı.

Nihayet korktukları ertesi gün başlarına geldi. Hazreti Muhammed'in Medine'ye göçederse kuvvetlenip bir gün dönerek Mekke şehrini nasıl olsa eline geçireceğini hesap eden Mekkeliler ne yapmış yapmış dört bir tarafa atlı gözcüler yollamışlardı. Arap yarımadasının en usta izcileri cıvardaki bütün ayak izlerini gözden geçiriyorlardı. Bu izcilerden biri olan Gerz bin Akama da yanında yardımcıları olduğu halde Sevr mağarasının önünde durmuş, ve etrafındaki silâhlılara:

-"Aradığınız adam buradan bir adım ileri atmamıştır. Ya göklere çekilmiş veya yere gömülmüştür." demişti.

Bu sırada mağaranın içine sinmiş ve nefeslerini bile tutmuş olan iki kutsal insan dışarıda geçen konuşma ve münakaşayı kelimesi kelimesine dinliyorlardı. Ebubekir pek üzgündü. Kısık bir sesle Hazreti Muhammed'in kulağına eğildi.

-"Ben ölürsem ne kıymeti var. Nihayet alelâde bir adamım. Sana dokunurlarsa Ya Resulullah?" dedi.

Ebubekir'in gözleri nemli nemliydi.

Ulu Peygamber Hazreti Muhammet yüzünden hiç eksik olmayan tatlı bir tebessümle vefalı arkadaşının yüzüne baktı ve:

-"Gam çekme! Her halde Allah bizimle beraberdir."

Diye cevap verdi.

Bu, Allah'ın Hazreti Muhammed'e söylettiği bir sözdü. Nitekim tam o sırada mağaranın kapısını bir örümcek çabucak ağıyla örüvermiş. Ve bir güvercin de alelâcele oraya yuvasını kurmuştu.

Bu Allah'ın bir mucizesiydi.

Bunları gören takipçiler, ünlü izci Gerz bin Akama'ya dönerek:

-"Baksana be birader, bu mağaraya hiç insan girebilmiş olur mu?. Kapısında örümcek ağları ve kuş yuvaları var." dediler ve onunla alay ede ede çekilip gittiler.

Gelecek hafta
İlk müslüman çocuk

KANLI FİLDİŞİ

Macera romanları yazarı Mark, fildişi kaçakçılığı yapan korkunç bir tipin tehlikeli tertiplerine düşmektedir. Herbliç, Mark'ı öldürmiye bile kasdetmiştir...

1

NİHAYET YOLA ÇIKTILAR...
İŞTE YOL... HERBLİÇ NEREDEYSE GÖRÜNÜR...
BİR YERE SAKLANMALI...
DOĞRU!
ŞU KAYANIN ÜSTÜNE ÇIKALIM...
MİNİBÜS GEÇERKEN ÜZERİNE ATLARIZ...
HERBLİÇ YAKLAŞIYORDU...
İNSANIN ARABASI OLMASI GÜZEL ŞEY...
GELİYOR... HAZIR OL!...
HADİ ATLIYALIM!
DEVAMI GELECEK SAYIDA

GÖK AKROBATLARI

Ünlü Havacı Dan Kuper, yeni bir görev almıştır. Onu çekemiyenler, disiplin ve insanlık dışı oyunlarıyla Dan'ı korkutup kaçırmayı plânlamışlardır.

O AKŞAM DAN KUPER ODASINA ÇEKİLMİŞTİ ...
NERELERE, KİMLERİN ARASINA DÜŞTÜK DEĞİL Mİ ?.. AMA FENA ÇOCUKLAR DEĞİL... ZAMANLA YOLA GELİR...
ONLARA GÖRE BEN "YABANCI" SAYILIYORUM... AMA BİZE DERS VERMİYE BİR BAŞK KOMUTAN GELSE, ACABA NASIL DAVRANIRIM ?..
LAVİGÖR'Ü HIRPALADIM... ANCAK, HERKESİN KARŞISINDA BENİ TAHKİRE KALKIŞTI... BU DERS LÂZIMDI. İYİ OLDU BENCE...
"BEYAZ AT" ÜSSÜNDEKİ ARKADAŞLAR NEREDE, BUNLAR NEREDE ?..
MÜCADELE ... MÜCADELEDEN YILMIYACAĞIM... NE ZAMAN VE NEREDE OLURSA OLSUN ... FORMUMDAN DÜŞMEMELİYİM...
ERTESİ SABAH, FİLOSUNUN PİLOTLARI KARŞISINDA...
SİZE UZUN UZADIYA NUTUK ÇEKECEK DEĞİLİM... HEM BU, BENİM HARCIM DEĞİLDİR... ŞUNU UNUTMAYINIZ Kİ, 450 nci FİLO, YALNIZ SİZİN FİLONUZ DEĞİLDİR... BU, AYNI ZAMANDA BENİM DE FİLOMDUR. BEN BU FİLONUN ÜSTÜN BİR BİRLİK OLMASINI İSTİYORUM... BUNDAN HEPİMİZ ŞEREF DUYARIZ...
ŞUNU DA BİLİYORSUNUZ Kİ, KÖTÜ BİR KANI UYANDIRMIŞSINIZ... BU DEĞİŞMELİDİR. BAŞKALARININ VE ÖTEKİ FİLOLARIN HAYATLARIYLA OYNAMAK GİBİ ÇILGINLIKLAR ARTIK KESİLMELİDİR. ÖZET OLARAK, BURADA VE FİLOMDA TAM BİR DİSİPLİN İSTERİM...
450
BURADA, HEPİNİZE, YARDIMCIM YÜZBAŞI LAVİGÖR'E, FİLO SORUMLULARINA HİTAP EDİYOR VE SİZLERE GÜVENİYORUM...
ELBETTE KOMUTANIM!
DEVAMI GELECEK SAYIDA

BEŞ YARIŞ

Vayant otomobil fabrikası yarışçılarının Amerika'daki yarışlarını sabote etmeye kararlı kimseler Stiv'e türlü tuzaklar hazırlamaktadırlar.

1

YAŞA... VAROL!..
YAŞA!
BRAVO FRANSIZLAR!
DURANGO
meta
BUJIAS CHAMPION DE TODA CONFIANZA
VROOOOAAAAW
VAILLANTE
STİV... MÜTHİŞTİNİZ... TEBRİKLER!..
ÇOCUKLAR, BRAVO... TEBRİK EDERİM!..
UFF.. ÇOK HEYECAN ÇEKTİK...
STİV... BENİ BEKLE!
HEMEN GİDEMEZSİN.. DUR.. BİR AÇIKLAMADA BULUNACAKTIN...
Mobiloil
CON, ŞU ANDA SANA SÖYLİYECEK BİR ŞEYİM YOK. BU MERHALEYİ KAZANDIM VE LİSTENİN BAŞINA GEÇTİK. BUGÜN İÇİN BENDEN FAZLA BİR ŞEY BEKLEME...
HAYIR.. OLMAZ... ARAMIZDA GİZLİ BİR ŞEY OLMAMALI.. BANA GERÇEĞİ AÇIKLAMALISIN... SENİN TEMİZ YÜREĞİNDEN ANCAK BU BEKLENİR...
PEKİ, O HALDE SÖYLİYEYİM... BEN, SİZE İHANET ETTİM... KASDEN YAPTIM... GERİ KALDIM... YARIŞI KAZANMAMAK İÇİN... BANA OLAN GÜVENİNİ ARTIK KAYBETTİĞİNİ BİLİYORUM... İNDİR SURATIMA YUMRUĞUNU!
DEVAMI GELECEK SAYIDA

Nehirdeki salıncak

Küçük Orhan yaşça kendisinden büyük olan çocukların oyunlarına katılmağa daima can atardı. Onlar neredeyse oda oradaydı. Kaç defa ağabeyleri ona:

"Sen daha küçüksün, git akranlarınla oyna..." demişlerdi.

Yine de bu huyundan onu vazgeçirmemişlerdi. Günün birinde onlar gibi nehirde yüzeceği, ata bineceği, balık avına çıkacağı günleri iple çekiyordu. Babası onun bu halini görünce kahkahalarla gülüyor:

-"Ne kadar acele ediyorsun Orhan? Günün birinde sen de büyüyeceksin, merak etme" diyordu. "Bak şimdi biz büyüdük de çocukluk günlerimizi arıyoruz..."

Ama Orhan buna pek inanmıyordu. Öyle ya... büyük olan bir insan neden, çocukluk günlerini arasın? Gönlünün istediğini yapabilir. İstediği yere gidebilir. Kimse ona karışamaz...

Bu düşünceler Orhan'ı daima yaşça daha büyük çocukların arasına katılmağa sevkediyordu. Ama onlar buna kızıyorlardı:

-"Bir gün başına bir şey gelirse, annen baban bize kızarlar... yanımıza, gelme." diyorlardı.

O zaman küçük Orhan onlara öfke ile bakıyordu. Yine de pek sokulmuyordu. Yalnız uzaktan onlara bakmağa bayılırdı. Ama bir gün aklını başından alan bir olay oldu...

Hava sıcaktı. Etrafta vızır vızır ağustos böcekleri uçuşuyordu. Küçük Orhan her zamanki gibi avluda toplanmış olan büyük çocukların biraz gerisinde oturmuş oynuyordu. Bir ara çocuklardan birinin neşe ile:

-"Çocuklar var mısınız, bugün öğleden sonra nehre gidelim?" dediğini işitti.

Çocukların hepsi bunu neşe ile kabul ettiler. Demek nehre gidip yüzeceklerdi... Kimbilir ne kadar güzel eğleneceklerdi... Orhan gizlice peşlerinden gitmeğe karar verdi. Delikanlılar tarlaların arasında yürürken küçücük Orhan'nın otların arkasında saklanarak onları takip ettiğini nereden göreceklerdi?...

Biraz sonra nehrin kenarına vardılar. Sahilde yüksek sazlar vardı. Delikanlılar durup bir müddet durgun akan sulara baktılar. Sonra aralarından biri, sahilde duran ve dallarını hemen hemen suya, kadar eğmiş olan bir ağacı göstererek:

-"Şuraya bir salıncak kuralım ha? Ne dersiniz çocuklar?"

Bu fikir hepsinin hoşuna gitmişti. Yanlarına kalın ipler de almışlardı. Biri gidip kalın bir tahta parçası buldu. Sonra ustaca ağaca tırmanarak kalın dallardan birini seçip güzel bir salıncak yaptı. Salıncak tâ suyun üzerine kadar geliyordu. Çocuklar sıra ile salıncağa bindiler. Dalın ucuna bağlanmış olan salıncağı değneklerle kendilerine, doğru çekiyor, sonra güç bela üzerine oturarak sallanmağa başlıyorlardı...

Suların üzerinde sallanıyor, püfür püfür esen rüzgârda sevinçten çığlıklar atıyorlardı...

Çocuklar böyle eğlenirken otların arasında onlara iki dikkatli gözün baktığını farketmiyorlardı bile. Nihayet salıncaktan bıktılar. Onu olduğu gibi bırakarak, hep beraber yine şarkılar söyliye söyliye oradan uzaklaştılar. İşte o zaman küçük Orhan saklandığı yerden çıktı, yavaş yavaş sahile yaklaştı, salıncağa baktı.

Nihayet büyük çocuklardan biri salıncağı hatırladı.

Bir defa denedi olmadı... Salıncak kurtuldu. Ama vazgeçmedi, tekrar denedi ve bu sefer salıncağı yakalamağa, muvaffak oldu. Yavaşça uzanarak tırmandı, salıncağın tahtasına oturdu ve kendisini bıraktı... Sahiden doyulmaz, bir zevkti. Orhan sallandıkça büyük çocuklara "Bakın... bakın nasıl da sallanıyorum.", diye bağırmak istiyordu. Salıncak havalandıkça tâ uzaklardaki evleri, tarlaları görüyordu.

Bir zaman sallandıktan, sonra salıncaktan inmek istedi. Ama inmek o kadar kolay değildi. Orhan o zaman ağabeylerinin nasıl indiklerine dikkat etmemiş olmasına, çok üzüldü. Salıncak geriye doğru gittiği zaman bile sahile o kadar çok mesafe kalıyordu ki, oradan atlamağa imkân yoktu.

O zaman yapmış olduğu hareketin ne kadar tehlikeli olduğunu anladı. Issız bir yerde bir salıncağın üzerinde kalmıştı. Biraz sonra hava da kararacak, gece bastıracaktı. O zaman ne yapacaktı? Aşağıya baktıkça ona sular daha hızla akıyormuş gibi geliyordu. İçinde müthiş bir korku duyuyordu... Bağırmağa başladı... Bağırdı, bağırdı. Sesini kimseye duyuramadı. O zaman ağlamağa başladı...

Saatler ilerliyordu. Issız yerden gelen giden yoktu. Ortalık kararmağa başladı. Suların rengi evvelâ koyulaştı sonra kapkara oldu. Küçük Orhan artık ağlıya ağlıya o kadar yorulmuştu ki, sesi bile çıkmıyordu. Yalnız bir tek şey düşünüyordu: "Ya kollarım yorulursa, ya uykuya dalar da nehre düşersem...." Büyük çocukların peşine takıldığı için bin pişman olmuştu.

O gece, herkes küçük Orhan'ı aramağa çıktı. Kimse nerede olduğunu bilmiyordu.. Nihayet büyük çocuklardan biri salıncağı hatırladı. Arkadaşlarına "herhalde oradadır. Bizi takip etmiştir." dedi.

Delikanlılar hep beraber nehre doğru koşmağa başladılar. Daha çok uzaklardan ay ışığında, nehrin üzerindeki hafif hafif sallanan salıncağı ve üzerinde neredeyse kuvveti kesilmek üzere olan küçük Orhan'ı gördüler. Aralarından biri "Korkma biz geliyoruz" diye bağırdı... Biraz sonra küçük Orhan'ı bir kişi değil, birkaç kişi kucaklamıştı... Küçük Orhan ağlıya ağlıya "Valla, billâ, bir daha sizin peşinizden gelmem, size katılmam" diyordu...

 - BAŞ TARAFI ARKA SAYFADA

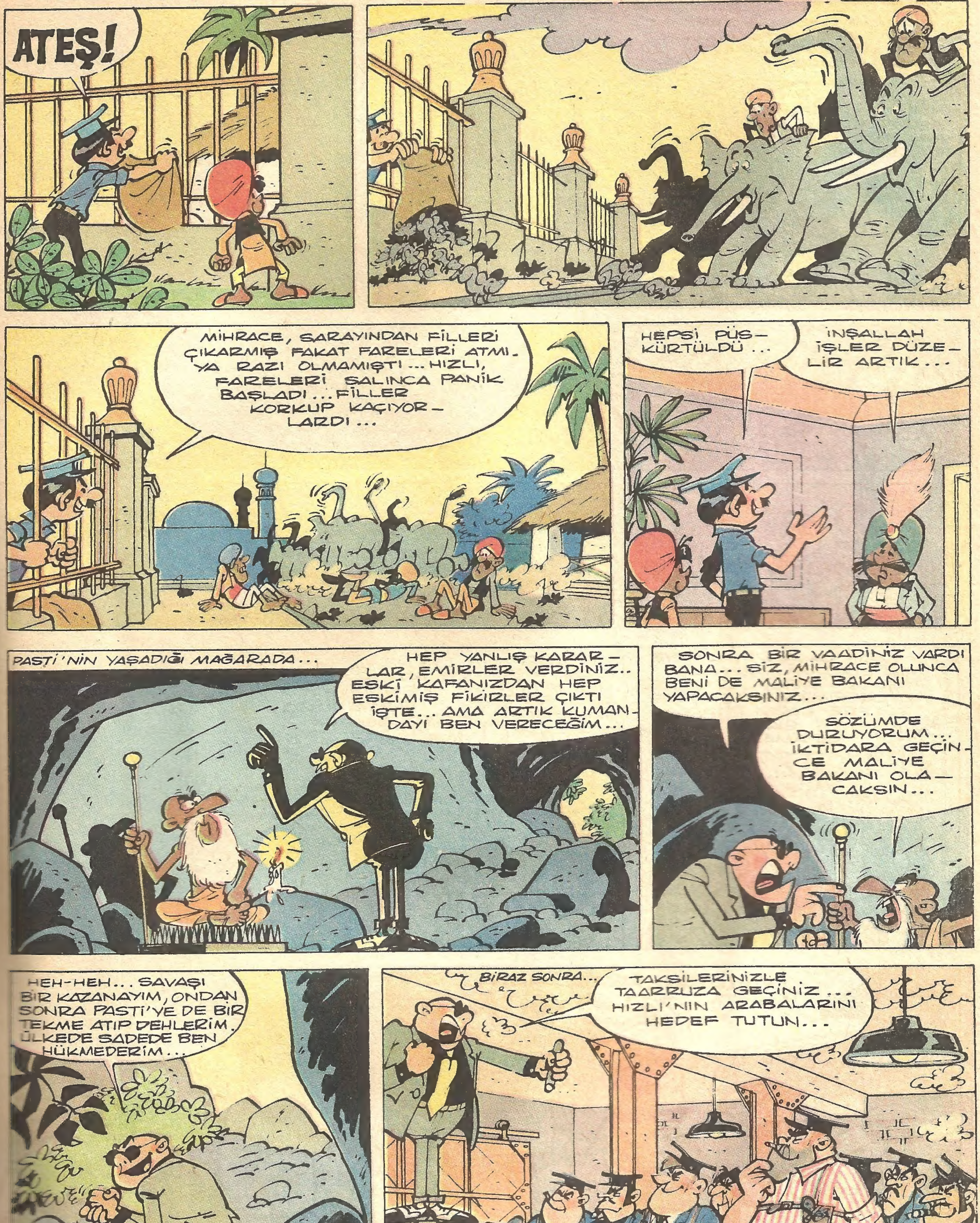

HIZLI HİNDİSTANDA

Patata Mihracesi tarafından Hindistan'a çağırılmış olan Hızlı, orada taksicilik şirketi kurmuştur. Ancak Cicibu-run, bir sürü gericiyi Hızlı aleyhine kışkırtmaktadır.

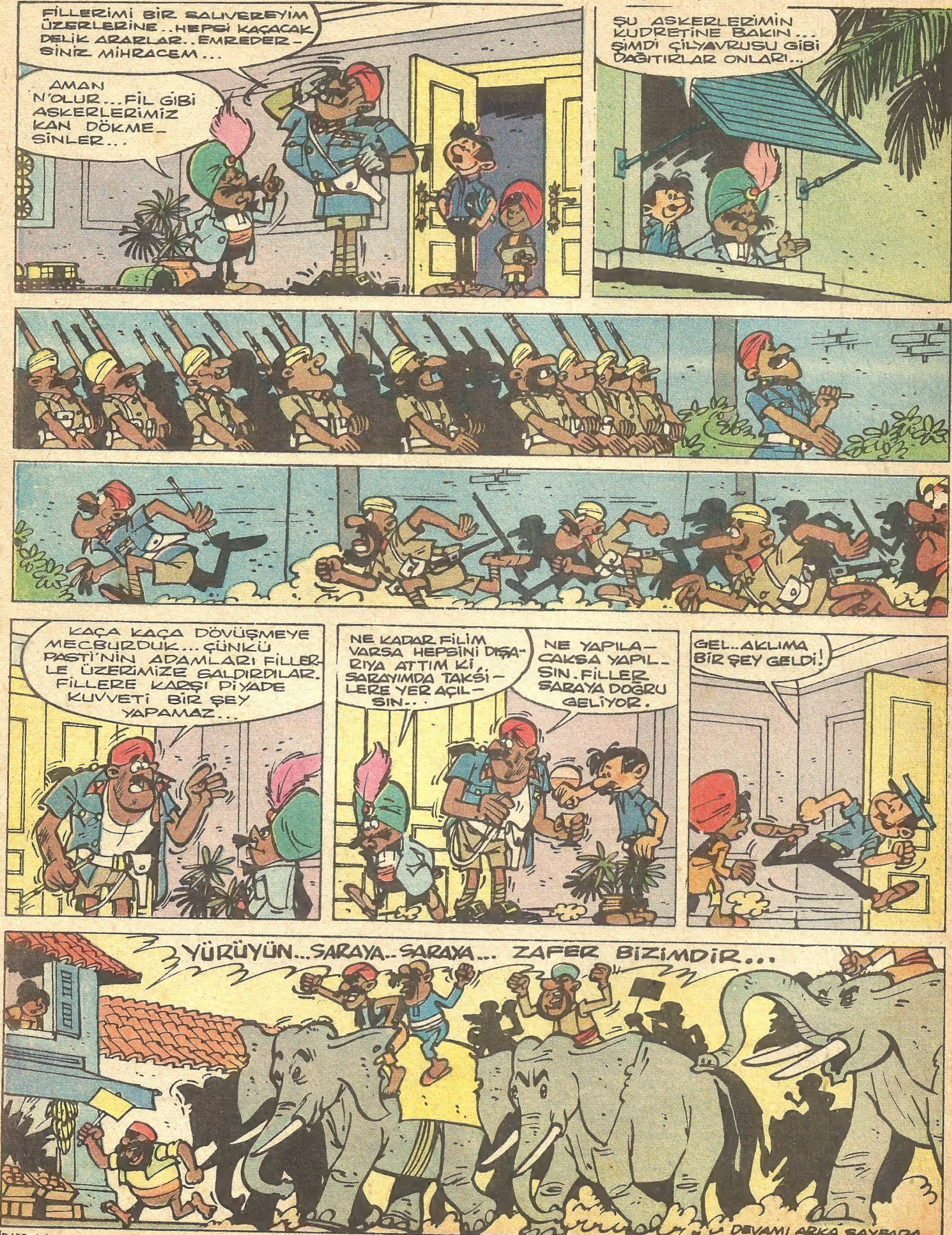

İDARE: Ankara cad. Cemal Nadir sok. No:7 İstanbul BASILDIĞI YER: Web Ofset İleri Matbaacılık A.Ş. SAHİBİ: Erol Simavi YAZI İş. Md. Arslan Baran ABONE: Senelik 24, 6 Aylık 12, 3 Aylık 6 liradır.